

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Α Π Ο Φ Α Σ Η **Αριθ. 267/20.5.2008**

Σήμερα ημέρα Τρίτη 20 Μαΐου 2008 και ώρα 11:00 το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης συνήλθε σε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν ο Πρόεδρος του ΕΣΡ Ιωάννης Λασκαρίδης και τα μέλη Εύη Δεμίρη, Τριδα Αυδή-Καλκάνη, Κωνσταντίνος Τσουράκης και Κωνσταντίνος Αποστολάς. Απόντες ο Αντιπρόεδρος Νέστωρ Κουράκης και εκ των μελών ο Γιάννης Παπακώστας.

Α. Ιστορικό-Νομική θεμελίωση

1. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης κατά τη σημερινή συνεδρίαση ασχολήθηκε με την υπό της εταιρείας **ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ - ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ Α.Ε.** ιδιοκτήτριας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού **CORFU CHANNEL** Νομού Κέρκυρας, ενδεχομένη παραβίαση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας.
1. Η συζήτηση της υποθέσεως πραγματοποιήθηκε την 6^η Μαΐου 2008.
2. Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τις ακόλουθες διατάξεις:

I. Το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος, κατά το οποίον η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΡ που είναι ανεξάρτητη αρχή όπως ο νόμος ορίζει. Ο άμεσος έλεγχος του κράτους έχει σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων.

II. Το άρθρο 9 παρ. 2 του Π.Δ/τος 77/2003 κατά το οποίο τα πρόσωπα που αναφέρονται στις εκπομπές πρέπει να απολαμβάνουν, δίκαιης, ορθής και αξιοπρεπούς συμπεριφοράς..

III. Το άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β και ε του Ν. 2863/2000, κατά το οποίον το ΕΣΡ ελέγχει την τήρηση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας και επιβάλλει τις νόμιμες κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 2328/1995.

Β. Αιτιολογικό

Εκ των στοιχείων του φακέλου, της ακροάσεως του εκπροσώπου της εταιρείας με την επωνυμία **ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ - ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ Α.Ε.** ιδιοκτήτριας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού **CORFU CHANNEL** Νομού Κέρκυρας, του υποβληθέντος υπομνήματος και της παρακολούθησεως από μαγνητοταινία της εκπομπής ΚΑΛΑΣΝΙΚΩΦ της 11.01.08 προέκυψαν τα ακόλουθα:

Παρουσιάστρια: Λουΐζα Δραζινού.

Καλεσμένη: Κατερίνα Πολυχρονοπούλου, καλλιτεχνική διευθύντρια του ΔΗΠΕΘΕ Κέρκυρας.

Στην έναρξη η παρουσιάστρια αναφέρει, ότι η συγκεκριμένη εκπομπή παρουσιάζεται ως μία απλή συνάντηση σε ένα μπαρ, για αυτό και ο καθένας έχει και το ποτό του.

Αναφέρει ακόμη ότι ο πληθυντικός χρησιμοποιείται μετά από παράκληση της κ. Πολυχρονοπούλου παρόλο που γνωρίζονται μεταξύ τους.

Στη συνέχεια παραθέτουμε το μεγαλύτερο μέρος της συζήτησης που ακολούθησε:

Κ.Πολυχρονοπούλου: Προ ολίγων μηνών έτσι εντελώς τυχαία ανέτρεξα και πάλι στον ορισμό του πολιτισμού. Να δω... Ξέρετε αυτό... Καμιά φορά λέμε πολιτισμός, πολιτισμός, πολιτισμός... και έχουμε ξεχάσει...

Λ.Δραζίνου: Τι είναι η πατρίδα μου, τι είναι οι κάμποι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι είναι οι κάμποι...

Λ.Δραζίνου: ...τι είναι αυτό, και τι είναι ο πολιτισμός;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, ξεχνάμε αν θέλετε τον ορισμό. Υπάρχει ένας ορισμός. Το αντίστοιχο λήμμα στο λεξικό. Δεν είναι αυτό που ξαναθυμήθηκα, που μου έκανε εντύπωση, ο ορισμός, ας το πούμε έτσι, που είναι τα υλικά ή τα πνευματικά επιτεύγματα ενός τόπου σε μια συγκεκριμένη χρονική εποχή. Αυτό είναι ας το πούμε ο ορισμός. Το αντίθετο του είναι το θέμα: η αγριότητα, η βαρβαρότητα.

Λ.Δραζίνου: Ίσως θα έπρεπε να τα πείτε στο υπουργείο πολιτισμού. Νομίζω.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Να σας πω...

Λ.Δραζίνου: Γιατί εσείς έχετε τώρα τις διασυνδέσεις, οπότε αυτά τους τα λέτε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δυστυχώς... Εμείς έχουμε τις διασυνδέσεις; Καμιά διασύνδεση πέραν των νομίμων...

Λ.Δραζίνου: Μα, των νομίμων. Εγώ δεν υπονόησα κάτι άλλο. Των νομίμων.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Θέλω να πω... αυτά τα οποία θέλω να πω ως δεδομένα και τα οποία δεν είναι και συνεπή.

Λ.Δραζίνου: Απλά έχετε την ευκαιρία να ερχόσαστε σε επαφή κατά καιρούς. Αυτό.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Την πολύ τυπική, την πάρα πολύ τυπική. Θεωρώ... Όχι, ξέρετε γιατί σας το λέω; Σας το λέω γιατί είναι μια τόσο... Δεν επηρεάζεις δυστυχώς καταστάσεις. Δεν έχεις τη δυνατότητα να επικοινωνήσεις ουσιαστικά.

Λ.Δραζίνου: Τελοσπάντων. Τελοσπάντων. Αυτό είναι πολύ μεγάλη ιστορία που συμβαίνει τώρα και οι επιχορηγήσεις και που δίνονται τα χρήματα και, και, και... Στον Αχλαδόκαμπο... Τελοσπάντων.

Λ.Δραζίνου: Έχω την αίσθηση, ότι ο τρόπος που εμφανίζεστε είναι τέτοιος, που δηλώνει μία παρθενογένεση. Όμως επειδή -εντός εισαγωγικών- δεν είστε προϊόν παρθενογένεσης αλλά μίας πολύ δύσκολης σύλληψης, μιας πολύ δύσκολης εγκυμοσύνης και μιας πολύ δύσκολης γέννας, νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να δούμε αν άξιζε τον κόπο όλος αυτός ο αγώνας, αυτό το όνειρο και αυτές οι προσδοκίες. Και νομίζω ότι είναι και άλλοι που ενδιαφέρονται. Δεν είμαστε μόνο εμείς οι δύο εδώ απόψε, που κάνουμε αυτήν την κουβέντα, έτσι για να γίνει και να γίνει η εκπομπή.

Λ.Δραζίνου: Θα ήθελα να μου πείτε... Ένα χρόνο μετά εσείς πιστεύετε ότι αλλάξατε το τοπίο; Ότι διαφέρατε από τους προηγούμενους; Από τον κ. Θεολόγη, από τον κ. Σίσκο... Ποιο είναι το διαφορετικό, που μας φέρατε, εάν μας το φέρατε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κ. Δραζίνου, καταρχήν ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι σαν ιδιοσυγκρασία δεν μπορώ εγώ να αξιολογήσω και δεν νομίζω, ότι προβάλλω ή προτείνω ότι εγώ μπορώ να κάνω κάτι το διαφορετικό.

Λ.Δραζίνου: Συγγνώμη, αυτοκριτική δεν κάνετε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτοκριτική κάνω αλλά πάντα σε αυτό... και πολύ σκληρή και πολύ σκληρή γιατί έχω πολύ έντονο το συναίσθημα της ευθύνης για τα πράγματα.

Δηλαδή αυτό που πάρα πολύ... με αγχώνει περισσότερο από όλα είναι η ευθύνη. Ειλικρινά σας μιλάω. Τώρα... αυτό το διαφορετικό πάλι είναι μια συνισταμένη πάρα πολλών πραγμάτων. Δεν είναι μόνο...

Α.Δραζίνου: Συγγνώμη. Μια άλλη ερώτηση. Ποιος ο λόγος να γίνει τόση πολύ φασαρία, διαμάχες... Μη μου πείτε ότι τα ξεχάσατε. Κόντρες, ιστορίες προκειμένου να έρθει η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου στην Κέρκυρα. Πρέπει να υπήρχε κάποιος λόγος. Δεν μπορεί όλα αυτά να γίνανε γιατί κάποιος δεν έστεκε καλά στο κεφάλι του και ντε και καλά ήθελε να τη φέρει.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, προς Θεού...

Α.Δραζίνου: Κάποιος λόγος υπήρχε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Καταρχήν...

Α.Δραζίνου: Λοιπόν... Ποιος εσείς πιστεύετε ότι ήταν ο λόγος;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτό το λόγο -αν θέλετε- θα μπορούσαν ενδεχομένως να τον απαντήσουν και άλλοι, όχι μόνο εγώ. Δηλαδή τι θέλω να πω... Ένα πράγμα ξέρω να κάνω καλά. Νομίζω. Και ως προς αυτό πάντα είναι και μια θέση μου. Να δουλεύω πολύ και με συνέπεια.

Α.Δραζίνου: Αυτό, το ότι δουλεύετε πολύ είναι γνωστό, κανένας δεν το αρνείται. Όμως το θέμα δεν είναι δουλεύω πολύ. Και οι άλλοι άνθρωποι δουλεύανε. Δεν μπορούμε να πούμε ότι ποτέ δεν δούλεψε κανείς.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, ασφαλώς... Εγώ λέω...

Α.Δραζίνου: Αυτό δεν μπορούμε να το πούμε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μα, δεν το βλέπω και συγκριτικά εγώ έτσι; Προς Θεού.

Α.Δραζίνου: Λοιπόν... Είναι αλήθεια ότι η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου ήταν ειδική και είναι ειδική στο επτανησιακό θέατρο και θα ερχότανε εδώ στην Κέρκυρα να δώσει σε αυτό το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ -που από ό,τι θυμάμαι αυτά είχανε συζητηθεί και δεν νομίζω να έχετε εσείς καμία αντίρρηση στο ότι το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ δεν είχε ταυτότητα της Κέρκυρας. Ότι ήτανε λίγο από εδώ, λίγο από εκεί, λίγο παραπέρα...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Βεβαίως.

Α.Δραζίνου: Ότι το ρεπερτόριο παλιά δεν ήταν ένα ρεπερτόριο, που είχε σκοπό, στόχο... Ήτανε παίρνουμε από εδώ, παίρνουμε και από εκεί... τελospάντων. Δεν είχε ταυτότητα. Αυτό νομίζω, ότι είναι αλήθεια και το είχατε και εσείς παραδεχτεί.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι. Θα σας πω...

Α.Δραζίνου: Λοιπόν... Αυτό το επτανησιακό θέατρο, που εσείς πρεσβεύετε τώρα ή και τότε... Που είναι;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα. Βεβαίως θα σας πω. Καταρχήν αυτό δεν έχει σταματήσει. Και δεν μπορεί να πει κανείς ότι δεν έχει γίνει. Και ήδη... και ακόμη έχουμε μπροστά μας...

Α.Δραζίνου: Μια στιγμούλα. Μιλάμε για ένα χρόνο που πέρασε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μιλάμε για ένα χρόνο που πέρασε.

Α.Δραζίνου: Μέσα σε αυτό το χρόνο εσείς είχατε την ευκαιρία να ανεβάσετε δύο παιδικά. Δηλαδή της μιας χρονιάς και της άλλης.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, ναι.

Α.Δραζίνου: Ανεβήκανε... Ήδη ανέβηκε το παιδικό της χρονιάς που τρέχει.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα.

Α.Δραζίνου: Και τα δύο παιδικά δεν έχουν να κάνουν με το επτανησιακό θέατρο. Εγώ θυμάμαι την «Ευγένια», που εσείς είχατε ανεβάσει όταν είχατε έρθει, με συγκεκριμένο έργο πριν αναλάβετε την καλλιτεχνική διεύθυνση, που λέγατε ότι υπάρχει πλούτος στην κληρονομιά μας, ότι η αφήγηση της γιαγιάς είναι πολύ σημαντική, η αφήγηση του παραμυθά, ότι υπάρχουν ντόπιοι καλλιτέχνες, οι οποίοι έχουνε γράψει και παιδικά έργα και ξαφνικά βλέπω από εσάς, βλέπουμε μάλλον δύο

παιδικά έργα, τα οποία δεν είναι στο επτανησιακό ρεπερτόριο. Μάλιστα το ένα εξ' αυτών, η «Πεντάμορφη και το τέρας» είναι ένα έργο πάρα πολύ εμπορικό. Δηλαδή δεν υπάρχει παιδί, που να μην το γνωρίζει. Ή θα του το διαβάσανε ως παραμύθι ή θα το διάβαζε μόνο του με φωτογραφίες σε κάτι παιδικά παραμυθάκια που κυκλοφορούν, είτε θα το είδε σε dvd, είτε θα το είδε στον κινηματογράφο, είτε θα το είδε από θεατρική παράσταση, γιατί οι θεατρικές παραστάσεις ανά την Ελλάδα άπειρες... Πριν λίγο καιρό είχαν έρθει και οι Βρετανοί και το παρουσιάσανε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Το μιούζικαλ στο Badminton.

Λ.Δραζίνου: Ναι. Εγώ θυμάμαι όταν ήμουνα μικρή το είχα πάρει σε δισκάκι 45άρι, με αφήγηση Κώστας Φέρτης-Ξένια Καλογεροπούλου.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Από τότε...

Λ.Δραζίνου: Το δικό σας, αυτό που ανεβάσατε εσείς... αυτή η διασκευή έχει ανεβεί στα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Καλαμάτας, Πάτρας, Αργινίου, Κοζάνης, Βέροιας και ακούστε τι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι;

Λ.Δραζίνου: Καβάλας από τον κ. Σίσκο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα. Αυτό δεν το γνώριζα.

Λ.Δραζίνου: Ο κ. Σίσκος ανέβασε την «Πεντάμορφη και το τέρας» την ίδια χρονιά που ανέβασε το «Σωκράτης, φωτιά και αέρας»...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι...

Λ.Δραζίνου: ...και εμείς φωνάζαμε για το ρεπερτόριο του κ. Σίσκου και τώρα ήρθατε εσείς να παρουσιάσετε το παιδικό του ρεπερτορίου Σίσκου.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτό δεν το γνώριζα. Έτσι; Και σίγουρα δεν γνωρίζω μέσα στην ιστορία...

Λ.Δραζίνου: Μπορώ να σας πω που το διάβασα, σε ποιο βιβλίο, το έχετε στη βιβλιοθήκη σας και μπορείτε να το διαβάσετε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν ανέτρεξα... Δεν ανέτρεξα για το συγκεκριμένο έργο ειδικά...

Λ.Δραζίνου: Αυτόν τον προβληματισμό έχω.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Βεβαίως. Θα σας πω και εγώ το δικό μου.

Λ.Δραζίνου: Γιατί ενώ εσείς λέγατε διάφορα υπέρ του ρεπερτορίου του επτανησιακού και μάλιστα στο παιδικό...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Και στο παιδικό, και στο χώρο του θεάτρου για παιδιά, για να είμαστε πιο ακριβείς...

Λ.Δραζίνου: Αυτό εννοώ.

Κ.Πολυχρονοπούλου: ...στην ορολογία. Ναι, βεβαίως, βεβαίως.

Λ.Δραζίνου: Γιατί για να μπορέσουνε να μάθουνε τα παιδιά την κληρονομιά τους...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Βεβαίως. Ξέρω πολύ καλά και θα σας εξηγήσω.

Λ.Δραζίνου: ...εδώ στον τόπο τους... Γιατί την «Πεντάμορφη» την έχουνε σε εκατό βερσιόν... Άρα μία παραπάνω βερσιόν, τι διαφορετικό έχει;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Θα σας πω. Θα σας πω. Γιατί υπάρχει σκεπτικό.

Λ.Δραζίνου: Τι; Το ότι θα παίζουνε τα παιδιά;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Γιατί δεν θα μπορούσανε να παίζουνε και με κάτι, οτιδήποτε άλλο;

Λ.Δραζίνου: Πείτε μου. Πείτε μου.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Κάνετε λάθος. Δεν είναι αυτή η εκτίμηση. Θα σας πω. Καταρχήν, αυτήν την περίοδο γίνεται μία συλλογή παραμυθιών επτανησιακών για να γίνει κάποια στιγμή και αυτό. Δεν έχει μείνει πίσω αυτή η σκέψη. Μη φαντάζεστε. Αλλά να είμαστε λίγο... Συγγνώμη να πω κάτι;

Λ.Δραζίνου: Ναι, αλλά μιλάμε για το μέχρι εδώ. Μιλάμε για το μέχρι εδώ.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Συμφωνώ. Βεβαίως.

Α.Δραζίνου: Γιατί όπως λέει ο λαός, η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι... βεβαίως, θα σας απαντήσω. Δεν είναι χωρίς σκέψη τα πράγματα που γίνονται, δηλαδή... Μη νομίζετε δηλαδή ότι τα πράγματα που γίνονται... Όχι, θα σας απαντήσω.

Α.Δραζίνου: Συγκεκριμένα, συγκεκριμένα να μου πείτε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Και συγκεκριμένα θα σας απαντήσω. Θα σας πω.

Α.Δραζίνου: ...γιατί ειδικά στο παιδικό δεν ανεβάσατε επτανησιακό, είτε παλιό του παραμυθά, είτε από έναν καινούργιο συγγραφέα... δεν ανεβάσατε και φέρατε ένα, που είναι εμπορικότερο και επειδή είναι εμπορικότερο τα παιδιά το γνωρίζουν ήδη.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι. Μισό λεπτό. Αυτή τη στιγμή θέλω να σας πω και έχει σημασία το σκεπτικό, που θα σας αναλύσω. Έχει σημασία, που θα σας αναλύσω. Γενικώς γνωρίζουμε, ότι το θέατρο για παιδιά, αυτός είναι και πιο ακριβής όρος, έτσι;

Α.Δραζίνου: Ναι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: ...αντιμετωπίζεται λίγο περίεργα πανελληνίως. Και στην Αθήνα αντιμετωπίζεται –αν εξαιρέσουμε κάποιες πολύ ιδιαίτερες περιπτώσεις παραστάσεων. Θα σας απαντήσω και για το επτανησιακό.

Α.Δραζίνου: Ναι, ναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Θέλω όμως να σας ολοκληρώσω λίγο το σκεπτικό μου. Επίσης, όλα τα χρόνια στην Κέρκυρα, δεν γνωρίζω τι έχει γίνει σε άλλα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ, έτσι;

Α.Δραζίνου: Δεν οφείλετε να γνωρίζετε τι γίνεται σε άλλα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν θα καθίσω να δω... Όχι, ξέρω ότι έχει ανέβει και σε άλλα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ το συγκεκριμένο έργο. Ασφαλώς. Και στο κρατικό θέατρο βορείου Ελλάδας επίσης.

Α.Δραζίνου: Συγγνώμη. Έχετε κάποιους λόγους, που το ανεβάσατε γιατί είναι δύσκολο το θέατρο μου λέτε για παιδιά κλπ. Το θέμα είναι το εξής: όταν η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου ειδική στο επτανησιακό θέατρο, ήρθε στην Κέρκυρα με σκοπό να το αναδείξει ξεκινώντας από το παιδικό... Γιατί; Δύο φορές, δις. Όχι μία. Δις.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν είναι δυνατόν να βρίσκεις μονίμως έτσι; ... Δεν είναι τόσα πολλά, δεν είναι ανεξάντλητο. Μακάρι να ήταν ανεξάντλητο.

Α.Δραζίνου: Μου λέτε δηλαδή ότι δεν βρίσκατε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Βρίσκω. Εγώ έχω και στον προγραμματισμό...

Α.Δραζίνου: Γιατί εγώ νομίζω ότι είχατε στο συρτάρι σας συγκεκριμένο έργο –δε θέλω να λέω ονόματα– σύγχρονου συγγραφέα οικολογικού περιεχομένου, μάλιστα Κερκυραίου.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι. Αυτό δεν αποκλείεται να γίνει κάποια στιγμή.

Α.Δραζίνου: Και μάλιστα σκεφτόσαστε τι καλά που θα ήτανε να ανεβεί και ανεβάζετε δύο και ανεβάζετε το εμπορικό. Γιατί και το άλλο, το «Παραμύθι χωρίς όνομα» είναι εμπορικό. Μια στιγμή...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν είναι εμπορικό το «Παραμύθι χωρίς όνομα» της Πηνελόπης Δέλτα. Έχει και ένα άλλο σκεπτικό...

Α.Δραζίνου: Δεν είναι εμπορικό... Μια στιγμή... Δεν είναι εμπορικό της ίδιας τάξης με την «Πεντάμορφη και το τέρας». Παρόλα αυτά όμως πάρα πολύ θίασοι το έχουν ανεβάσει ήδη. Θέλω να πω δηλαδή ότι δεν είναι απ' αυτά, που πάνε πολλοί λίγοι και μένουνε στα αζήτητα. Είναι ένα έργο ελληνικό, το οποίο μπορεί να μην είναι εμπορικότερο, είναι όμως εμπορικό. Δεν είναι μη.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν είναι κακό να είναι εμπορικό.

Α.Δραζίνου: Δεν είπα εγώ ότι είναι κακό.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Σημασία έχει οι παραστάσεις που προσφέρονται ειδικά στο χώρο του θεάτρου για παιδιά, συγγνώμη, να είναι αυστηρά παιδαγωγικές.

Λ.Δραζίνου: Εγώ δεν είπα ότι είναι κακό.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ούτε και αν έχουν ανέβει. Αλίμονο και αν δεν έχουν ανέβει οι παραστάσεις για τα έργα τα καλά. Ένα έργο... Συγγνώμη. Η «Πεντάμορφη και το τέρας» στην προκειμένη περίπτωση, για να μην πάμε σε άλλα του ρεπερτορίου, έτσι; Δεν ανέβηκε παντού ή όπου έχει ανέβει, μόνο και μόνο επειδή είναι εμπορικό.

Λ.Δραζίνου: Όχι, βέβαια δεν ανεβαίνει μόνο επειδή είναι εμπορικό.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Θέλω να πω, δεν είναι αυτό το κριτήριο.

Λ.Δραζίνου: Ανεβαίνει γιατί είναι και ωραίο και διδακτικό και, και... Συγχρόνως όμως θεωρείται από τα εμπορικά. Δε θεωρείται από τα πολύ δύσκολα ή στρυφνά, που ο άλλος θα πάει...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δύσκολο ή στρυφνό έργο στο χώρο του θεάτρου για παιδιά ειδικά...

Λ.Δραζίνου: ... που θα πάει με επιφύλαξη.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, συγγνώμη. Στο χώρο του θεάτρου για παιδιά ειδικά δεν μπορείς να μιλήσεις για ένα έργο, όπως λέτε στρυφνό και να πάει κανείς με επιφύλαξη. Ειδικά στο χώρο του θεάτρου για παιδιά, πριν δώσεις... είναι το πιο ευαίσθητο σημείο. Το πιο ευαίσθητο θέατρο είναι το θέατρο για παιδιά. Είναι πολύ πιο ευαίσθητη επιλογή αυτή...

Λ.Δραζίνου: Εγώ τα αντιλαμβάνομαι αυτά που λέτε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: ...από ότι για έναν μεγάλο, που μπορεί να τα αντέξει όλα.

Λ.Δραζίνου: ...όμως δεν μου είπατε ξεκάθαρη απάντηση γιατί δύο έργα ανεβήκανε και επτανησιακό δεν ήτανε κανένα.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Καταρχήν, δε βιαζόμαστε. Εγώ τουλάχιστον δε βιάζομαι σε σχέση με αυτό.

Λ.Δραζίνου: Ωραία, ωραία, εντάξει. Go slow. Κάτι άλλο, συγγνώμη. Κάτι άλλο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Βεβαίως.

Λ.Δραζίνου: Γιατί εγώ έρχομαι στην αρχική ερώτηση. Εγώ θέλω να δω, ειλικρινά σας λέω θέλω να το δω, γιατί η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου είναι καλύτερη από τους δύο προηγούμενους; Γιατί αν η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου είναι μία από τα ίδια, τότε ποιος ο λόγος των αγώνων αυτών;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτό... τι να σας πω.

Λ.Δραζίνου: Και το θέμα είναι, που η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου αυτό το οποίο -να μου το επιτρέψετε να το πω- «λανσάρισε» και εμείς τσιμπήσαμε οι Κερκυραίοι, είναι ότι εγώ μπορώ να σας ανεβάσω επτανησιακό θέατρο. Θέατρο για παιδιά, θέατρο για μεγάλους, να σας δώσω ταυτότητα, να μάθετε από την κληρονομιά σας και να φτιάξουμε νέους θεατές, που έχουνε άποψη, που ξέρουν την κουλτούρα τους...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα.

Λ.Δραζίνου: Και είδατε τι είπαμε για το παιδικό. Το έργο, που ανέβασε ο κ. Σίσκος στην Καβάλα και εμείς λέγαμε: κ. Σίσκο μου, δεν μας κάνει το ρεπερτόριό σου, μας το φέρνετε εδώ. Εντάξει. Πάμε στο άλλο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μια στιγμή. Δεν απάντησα.

Λ.Δραζίνου: Πάμε στην κεντρική σκηνή.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Να απαντήσω μισό λεπτό; Όχι, σε σχέση και με αυτό να απαντήσω.

Λ.Δραζίνου: Μια στιγμή, γιατί πλατειάζουμε και μετά μένουμε σε ένα θέμα.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ωραία, προχωράμε.

Λ.Δραζίνου: Εγώ νομίζω ότι αυτά που είπατε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Προχωράμε...

Λ.Δραζίνου: ...είπατε πάμε σιγά. Πάμε σιγά. Go slow. Λοιπόν... Στο ρεπερτόριο της κεντρικής σκηνής.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα.

Λ.Δραζίνου: Εγώ γνώριζα, ότι το έργο που θα ανεβάζατε θα ήταν επτανησιακό. Και προέκυψε άλλο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Για ποιο λέτε;

Λ.Δραζίνου: Το «Επτά επί Θήβας». Το καλοκαίρι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Α, για την καλοκαιρινή παραγωγή.

Λ.Δραζίνου: Ναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα. Βεβαίως.

Λ.Δραζίνου: Τι σας έκανε να αλλάξετε γνώμη;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Θα σας πω. Είναι πάρα πολύ απλά τα πράγματα.

Λ.Δραζίνου: Που ήρθατε για να κάνετε το επτανησιακό...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μισό λεπτό γιατί αυτή τη στιγμή μου λέτε... Εγώ είμαι θιασώτης ακριβώς και γνωρίζω και αγαπώ -όπως είπαμε και στην αρχή- τη γλώσσα, ως κληρονομιά μας.

Λ.Δραζίνου: Ναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Από την άλλη δε σημαίνει, ότι δε γνωρίζω και το θέατρο στην ευρύτητά του, έτσι;

Λ.Δραζίνου: Μα, κανένας... Συγγνώμη. Κανένας δεν είπε ότι δεν το γνωρίζετε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι... θέλω να πω...

Λ.Δραζίνου: ... και κανένας και το λέω για να μην παρεξηγηθούμε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, όχι δεν...

Λ.Δραζίνου: ...για να μην παρεξηγηθούμε, ότι κανένας δε λέει να μην ανεβούνε και άλλα έργα συγχρόνως. Ευκαιρίες υπάρχουνε πολλές και κανένας δε λέει... υπάρχει και πειραματική σκηνή που μπορείτε να πειραματιστείτε σε πάρα πολλά...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ασφαλώς.

Λ.Δραζίνου: Κανένας δε το λέει, όμως το κεντρικό σημείο της ύπαρξής σας εδώ, κατά εμέ τουλάχιστον, και σύμφωνα με αυτό και πολλοί άλλοι πιστεύουνε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πιθανώς.

Λ.Δραζίνου: Ήτανε αυτή η δυνατότητα να ανεβάσετε το επτανησιακό και να δώσετε ενδεχομένως...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μία...

Λ.Δραζίνου: Λέω και κάτι άλλο, συγγνώμη.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι.

Λ.Δραζίνου: Εγώ δεν το κοιτάζω σαν διοικητικό σας συμβούλιο. Το διοικητικό σας συμβούλιο μπορεί να είναι και ευχαριστημένο. Κάντε ό,τι θέλετε. Εγώ το κοιτάω από μία άλλη οπτική γωνία. Από αυτό, που η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου υποσχέθηκε αν θέλετε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν υποσχέθηκα. Και θα σας πω γιατί.

Λ.Δραζίνου: ...από αυτό... Μια στιγμούλα... που λανσάρισε, από αυτό που έκανε κάποιους να τη θέλουνε να έρθει και από αυτό, το οποίο παρουσίασε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα.

Λ.Δραζίνου: Γιατί...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, τα δέχομαι όλα αυτά που λέτε.

Λ.Δραζίνου: Κάνω λάθος;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Θα σας πω επακριβώς. Καταρχήν... να τα δούμε λιγάκι ένα προς ένα. Έτσι;

Λ.Δραζίνου: Μια στιγμούλα. Να πούμε αυτό το άλλο, το πώς αλλάξατε γνώμη...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ποιο άλλο; Θα σας πω και για αυτό. Ένα ένα όμως...

Λ.Δραζίνου: Ναι, πως αλλάξατε γνώμη.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, αν μου επιτρέπετε να απαντήσω.

Λ.Δραζίνου: Ναι, κοιτάω και το χρόνο γιατί θα πάω σε διάλειμμα.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Έχετε δίκιο αλλά να απαντήσουμε σε ένα σκέλος, έτσι; Και μετά να προχωρήσουμε στο επόμενο.

Λ.Δραζίνου: Πείτε μου το γιατί...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Καταρχήν εμένα με αφορά γιατί ασφαλώς δεν τάζω συνήθως και σαν χαρακτήρας γιατί δεν ξέρει κανείς ποτέ πως προκύπτουν τα πράγματα. Έτσι;

Λ.Δραζίνου: Το τάζω είναι σχετικό. Το λανσάρω τον εαυτό μου.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν λανσάρω...

Λ.Δραζίνου: Το promotion του εαυτού μου... με ένα συγκεκριμένο ύφος...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι...

Λ.Δραζίνου: Δεν ήταν το ότι εγώ γνωρίζω θέατρο και ότι εγώ γνωρίζω επτανησιακό θέατρο...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κ. Δραζίνου, επτανησιακό θέατρο...

Λ.Δραζίνου: Δεν κατάλαβα εγώ καλά;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι.

Λ.Δραζίνου: Δεν κατάλαβα;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Μισό λεπτό. Δεν «λανσάρισα» ποτέ -γιατί δεν είναι και του χαρακτήρα μου- τον εαυτό μου. Ένα θέμα. Ένα δεύτερο θέμα. Εξακολουθώ να πιστεύω, ότι πρέπει να ανέβουν και να αναδειχτούν επτανησιακά έργα. Αυτό δεν έχει αλλάξει. Έτσι;

Λ.Δραζίνου: Ναι, δεν έχει αλλάξει. Μόνο που έγιναν άλλα. Πείτε μου κάτι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μισό λεπτό να το κλείσω.

Λ.Δραζίνου: Πείτε μου κάτι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Να το κλείσω λίγο.

Λ.Δραζίνου: Ναι κλείστε το, κλείστε το γιατί πρέπει να πάμε σε διάλειμμα.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, να το κλείσω λιγάκι το ένα θέμα, να το κλείσω.

Λ.Δραζίνου: Ναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτό όμως επειδή δεν είναι ανεξάντλητα δυστυχώς, ως θεατρικά έργα έτσι; Ως θεατρικά δεν είναι ανεξάντλητα και με μία δυναμική, την οποία την ξέρουμε ότι θέλει μια επέμβαση, μια διασκευή και ο,τιδήποτε άλλο...

Λ.Δραζίνου: Γιατί αλλάξατε γνώμη; Γιατί αλλάξατε γνώμη; Γιατί...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Θα σας πω. Ένα λεπτό να τελειώσω. Θα σας πω.

Λ.Δραζίνου: Την ευθύνη την έχει ο διευθυντής και όχι το συμβούλιο. Ο διευθυντής ζήτησε «Επτά επί Θήβας».

Κ.Πολυχρονοπούλου: Φυσικά, ο διευθυντής ζήτησε «Επτά επί Θήβας».

Λ.Δραζίνου: Ο διευθυντής. Γιατί ο διευθυντής ήθελε αυτό το συγκεκριμένο;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα. Θα μπορούσε να είναι και ένα οποιοδήποτε άλλο έργο από το αρχαίο δράμα. Έτσι;

Λ.Δραζίνου: Ναι, βέβαια. Οποιοδήποτε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν μιλάμε μόνο για αυτό, έτσι;

Λ.Δραζίνου: Όχι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πολύ ωραία.

Λ.Δραζίνου: Οποιοδήποτε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Λοιπόν... Γιατί δεν αξίζει στην Κέρκυρα να ανέβει τραγωδία; Έχει ανέβει μέχρι τώρα;

Λ.Δραζίνου: Δε σκεφτήκατε ποτέ... ή μάλλον θα τα πω μετά το διάλειμμα γιατί πάμε ακριβώς στο χρόνο... γιατί το συγκεκριμένο έργο... πως πήγε εξαιτίας της επιλογής του;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πως πήγε;

Λ.Δραζίνου: Πως πήγε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Από ποια άποψη; Από ποια άποψη;

Λ.Δραζίνου: Από ποια άποψη;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Από ποια άποψη εννοείτε πως πήγε; Διότι αυτή τη στιγμή...

Λ.Δραζίνου: Πήγε καλά εισπρακτικά;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Εισπρακτικά πήγε αναμενόμενα για το είδος του.

Λ.Δραζίνου: Δηλαδή;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Για το είδος του.

Λ.Δραζίνου: Δηλαδή; 200 εισιτήρια;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι...

Λ.Δραζίνου: Πόσα;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κατά τι περισσότερο.

Λ.Δραζίνου: Πόσα;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κατά τι περισσότερο. Όχι κατά τι περισσότερο, σχεδόν τα διπλά. Αν αυτό είναι κάποιο κριτήριο.

Λ.Δραζίνου: Πείτε μου κάτι. Πείτε μου κάτι. Γιατί όταν ανεβάσατε αυτό, που δεν είναι επτανησιακό ενώ εγώ ξέρω ότι επτανησιακό ήταν η πρόθεση σας και αλλάξατε... Τι ήταν αυτό που σας έκανε να κάνετε αυτό το συμβιβασμό, διότι εγώ πιστεύω ότι περί συμβιβασμού πρόκειται...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Ως προς τι;

Λ.Δραζίνου: ...και γιατί όταν τα άτομα που ήρθαν να το παρακολουθήσουν ήταν τόσο λίγα, αφήσατε να εννοηθεί εμμέσως πλην σαφώς, ότι δεν έρχεται κόσμος στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ, γιατί το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ έχει απαξιωθεί από τους προηγούμενους...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Εγώ;

Λ.Δραζίνου: ...και μέχρι να το ξαναφέρουμε εμείς στα ίσα του τι θα κάνουμε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μισό λεπτό γιατί θίξατε δύο...

Λ.Δραζίνου: ...διότι στο «Βασιλικό», που είχατε έρθει με σύμβαση έργου ήρθανε χιλιάδων και τότε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μισό λεπτό. Σε εισιτήρια πάλι; Εισπρακτικά;

Λ.Δραζίνου: ...υπήρχε η απαξιωμένη υποτίθεται διοίκηση.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, μισό λεπτό. Μισό λεπτό. Μισό λεπτό γιατί...

Διαφημιστικό διάλειμμα

Λ.Δραζίνου: Μία σύντομη έτσι ερώτηση. Αφού σας αρέσει το σαβουάρ βιβρ και το πρωτόκολλο γιατί δεν το τηρείτε πάντα στη ζωή σας αλλά επιλεκτικά;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όπως; Παράδειγμα.

Λ.Δραζίνου: Όπως... θα σας πω τι μου έχει κάνει εντύπωση. Πρέπει να πω, ότι έχουμε συναντηθεί από όταν ανέλαβε τα καθήκοντά της τόσο λίγες φορές που μετριούνται στα δάκτυλα του ενός χεριού. Τελείως τυπικά για χρόνια πολλά. Μόνο μια φορά ήπιαμε καφέ, που ήτανε ατελείωτος ο καφές γιατί μιλούσαμε ατελείωτα, οπότε εσείς απόψε ένα μικρό δείγμα παίρνετε. Την περίληψη της όλης εκείνης συζήτησης, που εγώ έτσι χαρακτήρισα μια βραδιά με τον Μπουκόφσκι. Τόσο είχε ανέβει η ένταση, οπότε τώρα δεν υπάρχει ένταση καμιά. Και για να μην το ξεχάσω, γιατί επικαλέστηκα τον κ. Σίσκο και την «Πεντάμορφη και το τέρας», που ανέβασε. Ο κ. Θεολόγης, τον οποίον επίσης δε θέλαμε, είχε ανεβάσει και το «Μάγο του Οζ» και «Ορνιθες» και τον «Κύκλο με την κιωλία», με το καλημέρα σας.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι. Λοιπόν;

Λ.Δραζίνου: Θέλω να πω, ότι για να λέμε δε θέλουμε εσάς και θέλουμε κάτι το διαφορετικό και το καλύτερο, περιμέναμε πράγματα. Τουλάχιστον εγώ περίμενα. Γιατί εάν δεν τα περίμενα, πιστέψτε με θα είχα λειτουργήσει διαφορετικά.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι. Σας πιστεύω.

Λ.Δραζίνου: Με πιστεύετε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Σας πιστεύω. Αλίμονο.

Λ.Δραζίνου: Το ξέρω ότι με πιστεύετε. Παρόλα αυτά ενώ η πρόθεσή σας ήταν το καλοκαίρι να ανεβάσετε επτανησιακό, στην αρχή και να μου επιτρέψετε να επικαλεστώ δημοσιογραφικές πληροφορίες, όπως κάνουνε τώρα στο υπουργείο, κάνουμε και εμείς. Ποιος την έδωσε την πληροφορία κλπ. Αλλάξατε γνώμη και ανεβάσατε το «Επτά επί Θήβας».

Κ.Πολυχρονοπούλου: Το «Επτά επί Θήβας». Βεβαίως. Θα σας πω και το γιατί. Θα σας πω και το γιατί. Είχα έναν προβληματισμό σε σχέση με το έργο που είχα κατά νου. Θα σας το πω, δεν έχω κανένα πρόβλημα. Δεν θα πω το έργο αν μου επιτρέπετε γιατί αυτό δεν αποκλείεται να γίνει κάποια στιγμή, έτσι; Ας μην το εκθέσουμε...

Λ.Δραζίνου: Για να μην το πάμε αλλού και πλατειάζουμε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν το πάω αλλού.

Λ.Δραζίνου: Κάτι άλλο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αφήστε με λίγο να το ολοκληρώσω.

Λ.Δραζίνου: Ναι. Για ολοκληρώστε το.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κάτι το οποίο με ενδιέφερε πάρα πολύ σε σχέση με το αρχαίο δράμα. Λοιπόν, ένα κίνητρο ήταν, ότι δεν είχε γίνει ποτέ στην Κέρκυρα ξανά και δεύτερον ότι δεν της αξίζει...

Λ.Δραζίνου: Δεν το είχε φέρει ο Κιμούλης;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ο Κιμούλης; Ποιο;

Λ.Δραζίνου: Ο Κιμούλης. Το «Επτά επί Θήβας».

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι. Δεν ήταν παραγωγή του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.

Λ.Δραζίνου: Ααα!

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν ήταν παραγωγή του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.

Λ.Δραζίνου: Και όταν ο Κερκυραίος είδε πριν δύο χρόνια τον Κιμούλη, πιστεύετε εσείς που θα του έκανε κλικ να το δει;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν ήταν μόνο αυτός ο λόγος. Ξέρω και γιατί. Ήταν η περίοδος τέτοια. Εγώ θεωρώ, ότι ο Κερκυραίος μπορεί να δει τα πάντα. Και του αξίζουν τα πάντα. Και το λέω αυτό γιατί ναι, ο πολιτισμός ο επτανησιακός δεν είναι μόνο επτανησιακό θέατρο. Ο Κερκυραίος έχει μία παιδεία άλλου τύπου. Αλλά είναι ανοικτός σε όλα. Αν υπήρχε... Η παράσταση δε... Η παράσταση δε, σε επίπεδο παράστασης σχολιάστηκε και έχει γίνει και ευρύτατα γνωστή ότι ήτανε υψηλού επιπέδου. Αυτό δεν αξίζει στην Κέρκυρα;

Λ.Δραζίνου: Εγώ δε σας ρωτάω αν θεωρείτε την παράσταση σας υψηλού επιπέδου ή όχι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι εγώ.

Λ.Δραζίνου: ...γιατί και ο «Βασιλικός» μπορεί να θεωρείται και από εσάς και από εμάς υψηλού επιπέδου και... τέλος πάντων.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, εντάξει. Όχι, εγώ το πιστεύω αυτό.

Λ.Δραζίνου: Αλήθεια... Μία άλλη απορία, γιατί το ένα φέρνει το άλλο. Με το «Βασιλικό»... Εκείνη η εξαιρετική μουσική από τους Κερκυραίους μουσικούς, τους μουσικούς που γράψανε, να μη λέμε ονόματα τώρα... που παίζανε, που τραγουδήσανε... Ένα μικρό σιντάκι χάθηκε να γίνει, που το είχατε πει τότε και μετά ήρθατε εν τη βασιλεία σας και το ξεχάσατε, να μοιράζεται στα ραδιόφωνα, να μοιράζεται σε όλα αυτά τα μικρά γκρουπ των παραδοσιακών τραγουδιών και να μπορέσει αυτή η μουσική να ξαναζήσει πάλι και να έχει μία συνέχεια; Τίποτα και αυτό; Στις καλένδες;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, κ. Δραζίνου. Μισό λεπτάκι. Είναι πολλά πράγματα, που πρέπει να αντιμετωπίσει κανείς μέσα σε μία καθημερινότητα. Όχι ως δικαιολογία. Δεν το λέω καθόλου ως δικαιολογία. Είναι μία πραγματικότητα.

[...]

Α.Δραζίνου: Έκανε η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου τη διαφορά στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ της Κέρκυρας; Τη διαφορά από το Γιώργο Σίσκο και τη διαφορά από τον Θανάση Θεολόγη; Δηλαδή αν δεν έκανε τη διαφορά, θα σας το πω ευθέως. Γιατί να μαλλιοτραβηχτούμε όλοι επί σειρά ετών και να γίνουμε μες στην πόλη μας την ίδια οι μεν και οι δε και οι παραδέ για να έρθει μία κυρία Κατερίνα Πολυχρονοπούλου με το ίδιο ρεπερτόριο, με τις ίδιες αποδοχές, με τον ίδιο τρόπο ζωής, με τα ίδια όλα, με την ίδια καρεκλίτσα... Γιατί, που είναι η διαφορά; Και που είναι το παραμύθι τελικά, που εγώ προσωπικά πίστευα περί αλλαγής; Θα αλλάξουν όλα, θα γίνει ένα θέατρο με ταυτότητα, θα είναι ένα θέατρο με ρεπερτόριο επτανησιακό, θα, θα, θα... και σας βλέπω, συγγνώμη... το μόνο επτανησιακό, κι εδώ θα βάλω εισαγωγικά, που «ανεβάσατε» ήτανε το έργο του Στέφανου Κυπριώτη... που ο Στέφανος Κυπριώτης είναι εξαιρετικός. Εξαιρετικός και ως άτομο και ως σκηνοθέτης.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Συμφωνώ απολύτως.

Α.Δραζίνου: Και που εγώ το περίμενα από εσάς να του πείτε: Έλα εδώ κύριε Στέφανε Κυπριώτη στην πειραματική μας σκηνή. Έχουμε αυτά τα χρήματα να διαθέσουμε στη σκηνή μας, να επιλέξουμε μαζί ή όπως θέλετε αυτό το επτανησιακό και έλα να μας το σκηνοθετήσεις και να προχωρήσουμε ένα βήμα παραπέρα. Όχι να πάρουμε -όσο κι αν αυτό μπορεί να κολακεύει τους δημιουργούς- το ίδιο έργο, να αλλάξουμε ένα άτομο και να θεωρήσουμε -και θα το πω γιατί ξέρω ότι θα μου το πετάξετε- ότι κάναμε κάτι διαφορετικό γιατί το ανεβάσαμε σε ένα άλλο χώρο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, δε θα σας το πω αυτό.

Α.Δραζίνου: Γιατί αυτό το έχετε πει.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δε θα σας το πω αυτό.

Α.Δραζίνου: Το έχετε πει.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μα, δεν αρνούμαι κάτι. Μισό λεπτό. Είχε πραγματικά όπως το λέτε. Η παραγωγή όμως έγινε εκ νέου διότι ο δημιουργός όταν έχει κάνει ένα έργο, το οποίο είναι... έχει αυτό το ενδιαφέρον, απαγορεύεται να το ξαναδεί και να το ξανακάνει με μια καινούργια ματιά; Και δεν είναι...

Α.Δραζίνου: Αυτά μου τα έχετε ξαναπεί σε κατ' ιδίαν συζητήσεις. Ότι ένα έργο πρέπει να... και ξανά και ξανά.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Και επαναλαμβάνεται. Και συγγνώμη...

Α.Δραζίνου: Τώρα μεταξύ μας...

Κ.Πολυχρονοπούλου: ...συγγνώμη τώρα και για αυτό που θα πω... Πολλοί δημιουργοί ανά τον κόσμο έτσι; Σχεδόν αρμονικά κατά περιόδους επανέρχονται στα ίδια και στα ίδια έργα. Ύστερα... ήταν του Σολωμού πέρυσι. Ήτανε του Σολωμού.

Α.Δραζίνου: Και για αυτό έπρεπε να πάρετε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, μισό λεπτό.

Α.Δραζίνου: ...το έργο το έτοιμο, το καλό -γιατί ήταν καλό και έτοιμο- και να πούμε το ξεσκονίζουμε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Και μια πολύ καλή παράσταση.

Α.Δραζίνου: Συγγνώμη. Το ξεσκονίζουμε και το ξανανεβάζουμε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι.

Α.Δραζίνου: Δεν θα ήταν πιο δημιουργικό να ανεβάσει ένα άλλο ο ίδιος συγκεκριμένος άνθρωπος;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μισό λεπτάκι... Αυτό για να γίνει... Καταρχήν, σέβομαι τον κύριο Κυπριώτη.

Α.Δραζίνου: Ξέρετε τώρα τι μου λέτε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν με αφήνετε να ολοκληρώσω.

Α.Δραζίνου: Και εγώ τον σέβομαι και είναι φίλος αγαπητός και τον γνωρίζω χρόνια...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Σύμφωνα. Εγώ όμως δεν τον γνώριζα χρόνια.

Α.Δραζίνου: Μην το τοποθετούμε τώρα στον κ. Κυπριώτη.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Δεν το τοποθετώ... Αντιθέτως λέμε τα καλύτερα και σαφώς και εμπιστεύομαι το έργο του. Όμως εγώ δεν τον γνώριζα προσωπικά. Έτσι; Δεν τον γνώριζα από χρόνια τον κ. Κυπριώτη.

Α.Δραζίνου: Τι θέλετε να πείτε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Να μιλήσω. Γνώρισα το έργο του, το είδα το έργο του... Ως έτος Σολωμού μάλιστα πέρυσι είχαμε ανά την Ελλάδα τουλάχιστον πέντε διαφορετικές εκδοχές από τη «Γυναίκα της Ζάκυνθος», που εγώ έτυχε να αντιληφθώ. Μπορεί να έγιναν και άλλες και να μην το ξέρω. Σε όλη την Ελλάδα. Διαφορετικές παραστάσεις έτσι; Και διασκευές και στην Αθήνα και παντού από τη «Γυναίκα της Ζάκυνθος» και ήταν η πρώτη φορά, που άνοιξε το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ και προς τον κύριο Κυπριώτη. Και αυτό που μας ενδιαφέρει...

Α.Δραζίνου: Μα, καλά κάνατε και το ανοίξατε. Το θέμα είναι το πώς το ανοίξατε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μα... θα έπρεπε να ανεβάσει έναν άλλο Σολωμό. Διότι ειδικά για πέρυσι, εμένα προσωπικά με ενδιέφερε να ανέβει ένα έργο του Διονυσίου Σολωμού.

Α.Δραζίνου: Ξέρετε τι μου λέτε; Άλλαξε ο Μανωλιός, έβαλε τα ρούχα του αλλιώς και αυτή ήταν η παραγωγή μας.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Διαφωνώ.

Α.Δραζίνου: Δεν ήταν η παραγωγή σας αυτή;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ήταν μία παραγωγή μας...

Α.Δραζίνου: Και δικαιολογείτε μία παραγωγή, κάνουμε ό,τι έχουμε στην ντουλάπα;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Είναι πάρα πολλά... Κοιτάζτε...

Α.Δραζίνου: Κάνουμε ό,τι έχουμε στην ντουλάπα και δικαιολογούμε μια παραγωγή;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν είναι έτσι. Δεν είναι έτσι όπως το λέτε. Γιατί σας ξαναλέω ότι υπήρχανε και πάρα πολλές διαφορετικές...

Α.Δραζίνου: Τώρα μη μου το πάτε: έλα παππού, να σου δείξω τα αμπελοχώραφα σου...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, όχι, όχι. Είναι διαφορετική οπτική.

Α.Δραζίνου: ...γιατί ξέρω πάρα πολύ καλά όταν θέλουμε εκ των μη όντων να βγάλουμε κάτι πως γίνεται και πως γίνεται όταν είναι μία δουλειά από εξαρχής. Πείτε μου: ξέρετε δεν είχα χρόνο. Δεν είχα χρήμα.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μα, και αυτό ισχύει. Αλλά δεν είναι εκεί το θέμα.

Α.Δραζίνου: Μα, ναι. Να μου πείτε την αλήθεια: ότι δεν είχα χρόνο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κι αυτό ισχύει αλλά δεν ήταν λύση ανάγκης.

Α.Δραζίνου: Δεν είχα χρήμα.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν ήταν λύση ανάγκης όμως. Δηλαδή θέλω να σας πω... Ναι και με αυτά που ίσχυαν, ήταν η καλύτερη επιλογή.

Α.Δραζίνου: Όλα τα ίδια, αλλάξαμε έναν από τους συντελεστές και κάναμε το καινούργιο γιατί το βάλαμε να παίζει κάπου αλλού; Γιατί ήτανε το έτος τάδε και... αυτά είναι δικαιολογίες.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν είναι δικαιολογίες. Είναι μία ουσία πραγμάτων κ. Δραζίνου. Παίζουν όλα μέσα στις δυνατότητες και τις οικονομικές και τις χρονικές. Παίζουν όλα μαζί.

Α.Δραζίνου: Ααααα! Τα όνειρα, τα όνειρα... η φαντασία μου τα φταίει. Που λέει και ο Νταλάρας.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Διαφωνείτε ότι έχουμε ξεκινήσει όμως από την άλλη πλευρά...

Λ.Δραζίνου: Μια στιγμούλα...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μισό λεπτό να σας πω κάτι.

Λ.Δραζίνου: ...επειδή ο χρόνος είναι τόσο λίγος.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, αλλά θέλω και εγώ κάτι να καταθέσω...

Λ.Δραζίνου: Πείτε τα. Να τα καταθέσετε αν και δεν έχουμε βραδιά Μπουκόφσκι απόψε. Και θέλω... Είναι δύο θεματάκια που θέλω να πούμε... Ναι, πείτε σύντομα τι θέλετε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, αυτό το οποίο θέλω να πω είναι, ότι έχουμε ξεκινήσει μία ολόκληρη σειρά διαφορετικών συνεργασιών καταρχήν. Έχουμε ανοίξει προς πάρα πολλές κατευθύνσεις συνεργασίες. Έχουμε ξεκινήσει συνεργασίες με τους εκπαιδευτικούς, με ειδικά σεμινάρια για να μπορέσουν μετά και με τα παιδιά να γίνουν ακόμη περισσότερες συνεργασίες.

Λ.Δραζίνου: Έχετε ξεκινήσει συνεργασίες. Ωραία, λοιπόν...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Συνεργασίες εννοώ εργαστήρια και τα λοιπά.

Λ.Δραζίνου: Εργαστήρια και τα λοιπά.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Και σεμινάρια...

Λ.Δραζίνου: Δε ρώτησα... Λοιπόν, ξεκινήσατε... Βλέπω εδώ εργαστήρι δραματικής τέχνης. (διαβάζει από ένα έντυπο που έχει μπροστά της)

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ξεκινάει αυτό. Δεν έχει ξεκινήσει.

Λ.Δραζίνου: Ναι. Το περιφερειακό θέατρο και το Ωδείο ιδρύουν εργαστήρι δραματικής τέχνης στην πόλη της Κέρκυρας.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα.

Λ.Δραζίνου: Σωστό.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι σωστό;

Λ.Δραζίνου: Είναι σωστό αυτό.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αν ισχύει;

Λ.Δραζίνου: Ναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ασφαλώς ισχύει.

Λ.Δραζίνου: Ναι. Τα μαθήματα θα αρχίσουν στις 14 Γενάρη, θα ολοκληρωθούν μπλα, μπλα, μπλα, μπλα... Το εβδομαδιαίο πρόγραμμα θα είναι διάρκειας εννέα ωρών. Θα περιλαμβάνει μαθήματα κινησιολογίας, χορού, ορθοφωνίας, μουσικής, λογοτεχνίας, ιστορίας θεάτρου. Επίσης, θα πραγματοποιούνται και ειδικά σεμινάρια με καταξιωμένους ανθρώπους. Άλλο τα σεμινάρια, άλλο τα εργαστήρια.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, μέσα στα ίδια πλαίσια όμως ενός θεατρικού εργαστηρίου γίνεται αυτό.

Λ.Δραζίνου: Λοιπόν... Μην με προκαλείτε. Αυτό, το οποίο μου λέτε, είναι ψευδές.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Γιατί;

Λ.Δραζίνου: Θα σας πω.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ποιο είναι ψευδές;

Λ.Δραζίνου: Θα σας πω ποιο είναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πέστε μου.

Λ.Δραζίνου: Το περιφερειακό θέατρο και το Ωδείο ιδρύουν εργαστήρι δραματικής τέχνης. Λοιπόν... Χθες το απόγευμα εγώ ήρθα σε επικοινωνία με το Ωδείο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα.

Λ.Δραζίνου: Δεν έχει παρθεί καμία απόφαση για να ιδρυθεί τέτοιο εργαστήρι. Η μόνη απόφαση, που πάρθηκε στο Ωδείο είναι μία καταρχάς συνεργασία ως προς τα σεμινάρια...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, βεβαίως.

Λ.Δραζίνου: ...και χωρίς την παραμικρή επιβάρυνση του Ωδείου. Οικονομική.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Εννοείται.

Λ.Δραζίνου: Ναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτό εννοείται.

Λ.Δραζίνου: Ναι, Παρότι εσείς επισκεφθήκατε το Ωδείο και τους θέσατε ένα θέμα αμοιβής...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αμοιβής;

Λ.Δραζίνου: Αμοιβής των ατόμων, που θα έρθουν να διδάξουν στη σχολή ή στο σεμινάριο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι υγιέστερο;

Λ.Δραζίνου: Ναι. 35 ευρώ την ώρα.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, εγώ ποτέ δεν ανέφερα τέτοιες τιμές.

Λ.Δραζίνου: Τι αναφέρατε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν ανέφερα τέτοιες τιμές. Ποτέ.

Λ.Δραζίνου: Δεν αναφέρατε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Σε καμία περίπτωση.

Λ.Δραζίνου: Η αντίρρηση σας είναι για την τιμή. Εγώ πάντως το πληροφορήθηκα...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Η αντίρρησή μου θα σας πω επακριβώς ποια είναι. Σαφώς επισκέφθηκα το Ωδείο... να σας πω και γιατί. Γιατί θα μου πείτε... Πως... Γιατί ξαφνικά;

Λ.Δραζίνου: Μια στιγμούλα, μια στιγμούλα.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, πρέπει να...

Λ.Δραζίνου: Ναι, το επισκεφθήκατε με σκοπό τη συνεργασία.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Γιατί όμως, Θα μου πείτε γιατί; Δεν μπορείτε εσείς ως ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ από μόνιμοι σας να κάνετε αυτή τη δουλειά; Ασφαλώς. Θα μπορούσαμε να το κάνουμε... Λοιπόν... Τόσο στην Αθήνα όσο και στη Θεσσαλονίκη, τα αντίστοιχα ωδεία, το Ωδείο Αθηνών και το Ωδείο Θεσσαλονίκης έτσι; Λέω ένα παράδειγμα τώρα... Έχουνε μέσα στις δυνατότητες τους αξιολογότερες και σχολές και εργαστήρια δραματικής τέχνης. Σε μία συζήτηση που είχα, πληροφορήθηκα ότι μία τέτοια δυναμική, μία τέτοια έτσι προοπτική υπήρχε και από το Ωδείο Κέρκυρας. Στην καταστατική του μορφή. Και λέω γιατί άλλη μία συνεργασία να μη γίνει; Γιατί να μη γίνει άλλη μία συνεργασία; Ασφαλώς χωρίς επιβάρυνση κανενός αλλά εφόσον ένα από τα μαθήματα ή μάλλον δύο...

Λ.Δραζίνου: Συγγνώμη...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Να ολοκληρώσω...

Λ.Δραζίνου: Ναι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: ... και δύο από τα μαθήματα, που είναι πάρα πολύ σημαντικά, μαθήματα βάσης ας πούμε για ένα εργαστήριο, που είναι η ορθοφωνία και η μουσική, διδάσκονται ήδη και στο Ωδείο Κέρκυρας. Και γιατί να μην ανοίξουμε δηλαδή και προς μια άλλη μορφή συνεργασίας...

Λ.Δραζίνου: Θα σας πω. Εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση ο άνθρωπος να έχει ανοικτούς ορίζοντες. Όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει παρθεί τέτοια απόφαση από το Ωδείο. Για εργαστήριο. Για εργαστήριο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα. Αυτό...

Λ.Δραζίνου: Η μόνη απόφαση που έχουν, είναι για τα σεμινάρια. Δηλαδή να μπορέσετε να βρείτε κάποιους καθηγητές από εκεί και να συνεργαστούνε. Αυτό.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτό... Μάλιστα. Αυτό τώρα που μου λέτε...

Λ.Δραζίνου: Και το έχω τσεκάρει...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Συμφωνώ μαζί σας απλώς εγώ θα πω...

Α.Δραζίνου: ...και με τον πρόεδρο και με τον αντιπρόεδρο και με μέλη. Λοιπόν... Πως βγαίνετε εσείς εδώ και λέτε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μισό λεπτό... Μάλιστα...

Α.Δραζίνου: ...ότι εσείς και το Ωδείο φτιάχνετε εργαστήρι; Πέστε μου ότι φτιάχνουμε ένα εργαστήρι. Το Ωδείο το αποκλείουμε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι εννοείτε το αποκλείουμε;

Α.Δραζίνου: Εννοώ, ότι δεν έχει παρθεί τέτοια απόφαση.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Καταρχήν θα σας απαντήσω και σε αυτό. Θα σας απαντήσω κάτι εγώ αυτή τη στιγμή, που εκπλήσσομαι και είναι και φυσικό.

Α.Δραζίνου: Ναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν είναι κρυφό.

Α.Δραζίνου: Ποιο;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Έχει ανακοινωθεί ότι «συνιδρύουμε» αυτό το εργαστήρι δραματικής τέχνης έτσι;

Α.Δραζίνου: Συγγνώμη...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αν υπήρχαν οι οποιεσδήποτε ενστάσεις...

Α.Δραζίνου: Συγγνώμη...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μισό λεπτό. Να ολοκληρώσω;

Α.Δραζίνου: Ναι, ναι. Για πείτε μου.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Γιατί εφόσον δεν είναι κάτι που το κάνουμε ούτε δολίως ούτε κρυφίως –ας το πούμε κι έτσι...

Α.Δραζίνου: Λοιπόν...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Γιατί δεν απευθύνθηκαν ευθύτατα να μου πουν το ο,τιδήποτε;

Α.Δραζίνου: Θα σας πω γιατί.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Γιατί έχει περάσει -συγγνώμη- και από το δικό μας διοικητικό συμβούλιο ασφαλώς, όπως αντιλαμβάνεστε.

Α.Δραζίνου: Το δικό σας συμβούλιο, το διοικητικό σας συμβούλιο ακούει την εισήγησή σας και συμφωνεί ή διαφωνεί. Στη συγκεκριμένη περίπτωση είπε ναι και πολύ καλά έπραξε. Το θέμα δεν είναι το διοικητικό σας συμβούλιο. Είναι ότι εσείς δώσατε συνέντευξη -όπως είπατε δημόσια- με έναν κύριο, ο οποίος ουδεμία σχέση έχει με το Ωδείο ως προς τη διοίκηση. Δεν είναι μέλος του διοικητικού του Συμβουλίου. Ούτε καλλιτεχνικός διευθυντής του Ωδείου είναι. Ήρθε ένας κύριος, καθηγητής του Ωδείου και μαζί κάνατε δηλώσεις.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτή τη στιγμή...

Α.Δραζίνου: Κάνατε δηλώσεις. Για λόγους που δε θέλω να... Γιατί είναι θέμα τακτ. Δεν σκέφθηκε το Ωδείο να βγει ποτέ και να πει κάτι για να μην τον εκθέσει. Από την άλλη, όμως, εσείς παραπληροφορείτε τον κόσμο. Και εγώ έχω να ρωτήσω κάτι άλλο. Έχω να ρωτήσω κάτι άλλο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα.

Α.Δραζίνου: Εσείς πως βασίζεστε στα λόγια ενός ατόμου, που δεν είναι ούτε διοίκηση ούτε διεύθυνση;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μισό λεπτό...

Α.Δραζίνου: Πως βασίζεστε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτό το συζήτησα...

Α.Δραζίνου: Μήπως γιατί είναι συνεργάτης σας;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, κ. Δραζίνου. Δεν υπάρχουν τέτοια θέματα σε εμένα. Σε καμία περίπτωση δεν το δέχομαι.

Α.Δραζίνου: Τότε πως σας ξέφυγε αυτό;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν... Πως μου ξέφυγε;

Λ.Δραζίνου: Και μια στιγμή, κάτι άλλο... Κάνετε ένα εργαστήρι. Αυτό το εργαστήρι έχει μπει στα χαρτιά; Υπάρχει προϋπολογισμός πόσο θα στοιχίσει; Υπάρχει πρόγραμμα, που θα γίνουν τα μαθήματα, πότε θα γίνουν;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όλα... Βέβαια.

Λ.Δραζίνου: Όταν θα τελειώσουν αυτοί οι άνθρωποι αυτό το εργαστήρι θα τους δοθεί κάποιο πτυχίο;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πτυχίο δε δίνεται από εργαστήρι. Βεβαίως η παρακολούθηση των μαθημάτων...

Λ.Δραζίνου: Πτυχίο εργαστηρίου.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Βεβαίωση.

Λ.Δραζίνου: Γιατί ξέρουμε πολύ καλά τι γίνεται τώρα με την εκπαίδευση στην Αθήνα, εκεί που υπάρχουνε πολλά εργαστήρια ελευθέρων σπουδών, τα οποία διεκδικούνε... Αγνωστο το τι θα πετύχουνε. Δηλαδή τι θέλω να πω. Ότι αυτός ο άνθρωπος, που θα βγει με αυτό το όποιο χαρτάκι ενδεχομένως να θέλει να στρώσει και ένα επαγγελματικό μέλλον. Με αυτό το χαρτάκι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν...

Λ.Δραζίνου: Μια στιγμή. Διότι εγώ γνωρίζω, ότι άλλο ήταν το πρόγραμμα, που εσείς είχατε και μάλιστα το είχατε υποσχεθεί. Και μη μου πείτε που το ξέρω, γιατί είχε γίνει γνωστό και δημόσια και γιατί όλα αυτά υπάρχουνε και στα πρακτικά του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Και που μάλιστα αυτά είχανε ειπωθεί και προκειμένου να στηριχθεί η άποψη το ότι η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου μπορεί, είναι καλή και θα κάνει και θα ράνει. Εγώ ήξερα, ότι θα κάνετε μια σειρά σεμιναρίων. Και θα φέρνατε αγαπημένους σας φίλους, που θέλουνε να σας στηρίξουν και οι οποίοι θα έρθουν αφιλοκερδώς και θα κάνουν τα σεμινάρια και ότι το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ θα επιβαρυνθεί μόνο με τα εισιτήρια τους και κάποιος χορηγός θα βρεθεί για τον ύπνο... Και αυτά ήτανε ονόματα τρανταχτά. Ήτανε ο κύριος Αρζόγλου, ήταν ο κύριος Πιατάς, ήταν η δασκάλα σας, που την είχατε επικαλεστεί...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι, η Ρούλα η Πατεράκη.

Λ.Δραζίνου: Η Πατεράκη... Αυτά τα είχαμε ακούσει κατά κόρον.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι κατά κόρον. Το είχαμε τότε αυτό ξεκινήσει, το θυμάμαι...

Λ.Δραζίνου: Εγώ προσωπικά το έχω ακούσει κατά κόρον και θα σας πω και κάτι άλλο γιατί θα μου πείτε οι δικοί σας φεύγουν και έρχονται. Το δέχομαι. Δεν σημαίνει, ότι κάτι που είχε αποφασιστεί θα γίνει τώρα. Το δέχομαι και αυτό. Όμως, το προφίλ της Κατερίνας Πολυχρονοπούλου και αυτό που είπαμε έτσι; Που είχε πλασάρει ήταν και αυτό. Εμένα θα έρθουνε οι φίλοι μου, είναι αυτοί, θα έρθουν και θα κάνουν τα σεμινάρια... και αντί να δούμε αυτούς τους φίλους εδώ να έρχονται και να κάνουν τα σεμινάρια, βλέπουμε ένα εργαστήρι, που δεν ξέρουμε αν είναι εργαστήρι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Γιατί δεν το ξέρουμε; Μα, έχει σαφέστατο πρόγραμμα. Μπορώ να σας πω και το πρόγραμμα του εργαστηρίου.

Λ.Δραζίνου: Μα, όταν μου λέτε ότι έχετε συνεργαστεί με ένα ίδρυμα παλιό κερκυραϊκό, που δεν έχετε συνεργαστεί για αυτό το εργαστήρι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πως δεν έχουμε συνεργαστεί... Είναι γνώστες. Το διοικητικό συμβούλιο...

Λ.Δραζίνου: Μα, τι μου λέτε τώρα. Συγγνώμη, δεν γνωρίζει...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Το διοικητικό συμβούλιο του Ωδείου Κέρκυρας...

Λ.Δραζίνου: Δεν γνωρίζει το διοικητικό συμβούλιο, ότι έχει ιδρύσει εργαστήρι;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μα, αφού πήγα στο διοικητικό συμβούλιο εγώ προσωπικά.

Λ.Δραζίνου: Δεν μου λέτε... Έχετε κάποια επιστολή;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, έγινε μια συζήτηση...

Λ.Δραζίνου: Όχι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν κρατούν πρακτικά;

Α.Δραζίνου: Και δεν μου λέτε... Δεν σας έκανε καμία εντύπωση...

Κ.Πολυχρονοπούλου: ...με το διοικητικό συμβούλιο. Με συγχωρείτε. Μισό λεπτό. Συγγνώμη. Ενώπιον του διοικητικού συμβουλίου. Δεν ήταν μια κατ' ιδίαν συζήτηση κάπου. Έτσι;

Α.Δραζίνου: Ναι, ναι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πήγα σε διοικητικό συμβούλιο του Ωδείου της Κέρκυρας και έθεσα αυτά τα θέματα και ήταν μία απόφαση, ότι μπορούμε να το κάνουμε. Δεν σκέφτηκα...

Α.Δραζίνου: Προφανώς δεν καταλάβατε καλά. Ή κάποιοι για δικούς τους λόγους θα θέλανε να σας παραπληροφορήσουνε. Γιατί η σχέση του Ωδείου είναι μόνο για τα σεμινάρια και χωρίς επιβάρυνση και για συγκεκριμένες ώρες...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Καμία επιβάρυνση.

Α.Δραζίνου: ...και ουδεμία σχέση έχει το Ωδείο. Και αυτή τη στιγμή με αυτή τη δήλωση τη δημόσια έχετε μπλέξει και το διοικητικό συμβούλιο το δικό σας με τέτοιες πληροφορίες, έχετε μπλέξει το Ωδείο και εμφανίζεστε... Μη γελάτε. Έτσι;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Γελάω κ. Δραζίνου, γιατί πραγματικά, πραγματικά...

Α.Δραζίνου: ... εμφανίζεστε με τον συνεργάτη σας...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μα, εγώ τι να κάνω, Όταν κάποιος έρχεται... Είναι γνώστες οι άνθρωποι, ότι θα γίνει αυτή η συνέντευξη τύπου εν προκειμένω. Έρχεται ένας άλλος άνθρωπος εκπροσωπώντας...

Α.Δραζίνου: Μα, που το ξέρετε εσείς, ότι εκπροσωπεί; Από πού και ως που εκπροσωπεί;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πόσο νόμιμα εκπροσωπεί κάποιος κάποιον, νομίζω ότι είναι πολύ ξεκάθαρο.

Α.Δραζίνου: Τον μπαμπά του μπορεί να τον εκπροσωπούσε αλλά δεν νομίζω, ότι εκπροσωπούσε καμία διοίκηση.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κ. Δραζίνου, μισό λεπτάκι. Όλα αυτά που λέτε τα αντιλαμβάνομαι...

Α.Δραζίνου: Να σας πω κάτι;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Εκπλήσσομαι... Άλλο θέλω να πω... Η ουσία...

Α.Δραζίνου: Τι εκπλήσσεστε τώρα...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι, εκπλήσσομαι, διότι εγώ δεν κάνω τίποτα που δεν είναι καθαρό. Και αυτή τη στιγμή μπορεί να υπάρχει μια παρεξήγηση που κακώς...

Α.Δραζίνου: Εγώ δεν εννοώ...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Συγγνώμη, δεν με αφήνετε να ολοκληρώσω. Μισό λεπτό. Αν υπήρχε μια παρεξήγηση, εφόσον τίποτα δεν γίνεται κρυφά, αντιθέτως όχι μόνο δεν υπάρχει δόλος, υπάρχει όμως απολύτως η πρόθεση για καλύτερη θεατρική παιδεία, για να διευρυνθεί η θεατρική παιδεία μέσα στα πλαίσιά μας εδώ... Τόσος κόσμος αγαπά το θέατρο. Και δεν είναι σεμινάρια, είναι και εργαστήρι και είναι πολύ ξεκάθαρη η δομή του. Δεν ήταν ποτέ άλλο σχέδιο και τώρα άλλο σχέδιο. Είναι εργαστήρι...

Α.Δραζίνου: Μα, μου λέτε τώρα ότι κάνατε εργαστήρι χωρίς να έχετε καν μια επιστολή από ένα διοικητικό συμβούλιο που να λέει: ναι, συμφωνώ στην ίδρυση...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αυτό ναι, πιθανότατα να είναι μία δική μου αβλεψία, το τυπικό μέρος.

Α.Δραζίνου: Μα, πως κάνετε εργαστήρι; Με ποια συμφωνία;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Το τυπικό μέρος.

Α.Δραζίνου: Ποια συμβαλλόμενα μέρη, τι δίνει ο ένας, τι δίνει ο άλλος, τι παρέχει, απαιτήσεις, υποχρεώσεις... Τι μου λέτε τώρα;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μα, και λογιστικά έχει γίνει μία συνεννόηση...

Λ.Δραζίνου: Και έχετε ιδρύσει εργαστήριο και το δημοσιεύετε.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πιθανότητα σε αυτό το σημείο, που αφορά στα έγγραφα, έχετε ένα δίκιο ότι ήτανε μία καθυστέρηση, μία αβλεψία.

Λ.Δραζίνου: Εγώ βλέπω... Το συμπέρασμα, το οποίο βγάζω είναι, ότι κάνουμε δηλώσεις για εντυπωσιασμό...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μα, ποιος είναι ο εντυπωσιασμός; Το εργαστήρι ξεκινά τη Δευτέρα. Αυτό δεν είναι εντυπωσιασμός, είναι πραγματικότητα.

Λ.Δραζίνου: Με τα μαθήματα που είδα, που έχετε σκοπό να διδάξετε, τι προσπαθείτε να φτιάξετε; Θεατρόφιλους, θεατές ή ερασιτέχνες; Τι προσπαθείτε να κάνετε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ανθρώπους, που θα γνωρίσουν το θέατρο βαθύτερα. Διότι θυμώνω πάρα πολύ, που οι άνθρωποι πιστεύουν με πολύ μεγάλη ευκολία πολλές φορές, ότι ξέρουν τα πάντα γύρω από την τέχνη του θεάτρου ενώ δεν μπορείς με την ίδια ευκολία να πεις, ότι γνωρίζεις μουσική ή ότι γνωρίζεις ζωγραφική. Έτσι;

Λ.Δραζίνου: Γιατί αποφεύγετε να μου πείτε εάν φτιάχνετε θεατές ή εάν φτιάχνετε ερασιτέχνες και ανθρώπους με ελπίδα για κάποια επαγγελματική ενδεχομένως καριέρα και καταξίωση;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν υπάρχει... Πολύ ωραία ερώτηση. Δεν υπάρχει περίπτωση από ένα θεατρικό εργαστήρι έτσι όπως το λέμε...

Λ.Δραζίνου: Αυτό... Συγγνώμη... Αυτό το λέτε έτσι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι!

Λ.Δραζίνου: Σκεφτήκατε ποτέ... Αυτοί οι άνθρωποι, που θα έρθουνε, τι όνειρα θα κάνουνε; Γιατί βλέπουμε τι είναι τα όνειρα. Τα όνειρα...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν εξαπατάμε...

Λ.Δραζίνου: ... τα οποία πέφτουνε και τσακίζονται...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κ. Δραζίνου μου, δεν εξαπατάμε κανέναν. Δεν λέμε ποτέ, ότι ένας άνθρωπος που θα έρθει...

Λ.Δραζίνου: Πάντως...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Να ολοκληρώσω.

Λ.Δραζίνου: Ναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: ...αυτό το χρονικό διάστημα να μνηθεί, να οσφρανθεί λίγο τι είναι η τέχνη του θεάτρου μέσα από τις πολλαπλές της και παιδευτικές και λοιπές ιδιότητες, θα του εξασφαλίσουμε είτε επαγγελματικό μέλλον ή είναι ικανός αύριο να είναι επαγγελματίας. Υπάρχει βεβαίωση ότι παρακολούθησε κάποιος. Σε όλα τα σεμινάρια που γίνονται και στην Αθήνα έτσι; Έρχεται ο χι, ψι και από το εξωτερικό και κάποιοι, οι οποίοι δεν έχουν ειδικότητα ηθοποιού ντε και καλά ή χορευτή, θέλουν και γίνονται δεκτοί να παρακολουθήσουν τα σεμινάρια. Παίρνουν το χαρτί ενός διήμερου ή εβδομαδιαίου ή δεν ξέρω εγώ ποιας διάρκειας σεμιναρίου ή εργαστηρίου ή... και μετά αυτομάτως χρίζονται επαγγελματίες; Όχι, προς Θεού.

Λ.Δραζίνου: Πάντως, επειδή βλέπω την ώρα να περνάει, εγώ έχω την αίσθηση ότι μάλλον κάνετε εργαστήριο δραματοθεραπείας, που είναι στη μόδα τώρα...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μακάρι. Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό κεφάλαιο και μακάρι να είχαμε τους ειδικούς για να το κάναμε.

Λ.Δραζίνου: Ναι, είναι στη μόδα τώρα, να το πούμε στους τηλεθεατές. Είναι μία ολιστική μορφή ψυχοθεραπείας, που γίνονται έτσι εργαστήρια και εκτονώνονται οι άνθρωποι για να έχουνε σώας τας φρένας. Εγώ κάτι τέτοιο βλέπω... Τελοσπάντων, δεν έχει σημασία το τι βλέπω εγώ. Έτσι κι αλλιώς εγώ βλέπω πολλά όνειρα, έτσι κι αλλιώς.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κ. Δραζίνου, δεν πιστεύετε, δεν θέλετε να γίνουν κάποια πράγματα και στον τομέα της εκπαίδευσης το ίδιο στην τέχνη του θεάτρου;

Λ.Δραζίνου: Να σας πω κάτι κ. Πολυχρονοπούλου; Αν δε με ένοιαζε να γίνει κάτι στην Κέρκυρα, δε θα είχα ταλαιπωρηθεί επί σειρά ετών...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Το πιστεύω.

Λ.Δραζίνου: ...με τεράστιο κόστος ψυχικό, τεράστιο. Και χωρίς κανένα, μα κανένα προσωπικό συμφέρον.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Εγώ τι συμφέρον θα μπορούσα να έχω;

Λ.Δραζίνου: Εσείς;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Εκτός από ένα πολύ σημαντικό.

Λ.Δραζίνου: Εσείς τι συμφέρον έχετε;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Να σας πω κάτι;

Λ.Δραζίνου: Με συγχωρείτε τώρα γιατί τα θέλει και ο πωπός σας, θα το πω έτσι και ας μην σας αρέσουν αυτές οι λέξεις, που είναι ταπεινές.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Πέστε μου.

Λ.Δραζίνου: Γιατί πολλά από αυτά που μου είπατε μου θυμίζουν ένα βιβλίο για το οποίο είχαμε συζητήσει.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ποιο;

Λ.Δραζίνου: «Το ημερολόγιο του Νταλί».

Κ.Πολυχρονοπούλου: Α, μάλιστα.

Λ.Δραζίνου: Το θυμόσαστε; Όταν μιλούσαμε με προβληματισμούς;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Βεβαίως.

Λ.Δραζίνου: Ένα εξαιρετικό ημερολόγιο, που αναφερότανε ... θα το πω εντός εισαγωγικών αλλά λέγονται τόσα στην τηλεόραση πια... σε πορδές. Του Νταλί το ημερολόγιο. Κι εγώ θα πάω σε αυτές των φιλοσόφων, που τις παρομοιάζει με στιφάδο χωρίς φιλέτο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Το μόνο, που έχω να πω κ. Δραζίνου με μία κατάθεση αλήθειας, όπως και συνήθως κάνω, γιατί δε νομίζω...

Λ.Δραζίνου: Λοιπόν...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αφήστε με να πω.

Λ.Δραζίνου: Εγώ νοιάστηκα... Συγγνώμη για εκεί που το πήγαμε, νοιάστηκα για αυτόν τον έρημο τον τόπο και πλήρωσα. Πέρασα από το ταμείο. Όταν λέμε «πλήρωσα», μιλάμε για ψυχικό κόστος. Μην ερχόσαστε, λοιπόν, εσείς τώρα να μου λέτε τι κερδίζω εγώ. Εσείς κερδίσατε μία πολυθρόνα καλλιτεχνικής διεύθυνσης...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μμμμ...

Λ.Δραζίνου: Μην μου κάνετε μου, μου, μου...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μου επιτρέπετε να σας πω στην ουσία τι κέρδισα; Να σας πω τι θεωρώ ότι κέρδισα;

Λ.Δραζίνου: ...με όλα αυτά θα το πω ευγενικά στα αγγλικά benefits (=πλεονεκτήματα), που υπάρχουν γύρω από αυτή τη θέση.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα. Να σας πω τι ουσιαστικά εγώ θεωρώ, ότι κέρδισα; Και το αν θα είναι ή τι θα βγει ή ποιο θα είναι το μέλλον, το αποτέλεσμα δεν θα το κρίνω εγώ. Κέρδισα να είμαι στην Κέρκυρα, που γνωρίζετε πολύ καλά ότι την αγαπώ πολύ και προσπαθώ. Αυτό δεν μπορείτε να μου το αρνηθείτε. Είμαι ανοιχτή σε προτάσεις. Είμαι ανοιχτή σε συνεργασίες. Θα προσπαθήσω για το καλύτερο. Λάθη θα κάνω, κάνουμε. Όλοι κάνουμε λάθη. Μακάρι να ήμασταν όλοι σωστοί. Όμως θα προσπαθήσω. Κι αυτό είναι έντιμη ξέρετε θέση...

Λ.Δραζίνου: Ξέρετε κάτι; Όλοι κάνουμε λάθη αλλά είναι διαφορετικό να κάνεις λάθος πηγαίνοντας ενάντια σε όλο το κύμα μόνο και μόνο βλέποντάς το σαν όνειρο και είναι τελείως διαφορετικό... και σαν ιδανικό και σαν και σαν και σαν ιδέες και τα λοιπά... Είναι διαφορετικό να μου λέτε, ότι κάποιος αγωνίζεται εκ του ασφαλούς...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Εκ του ασφαλούς;

Λ.Δραζίνου: ...μέσα από το συμβιβασμό, μην πηγαίνοντας κόντρα σε κανέναν αλλά κάνοντάς τα πλακάκια με όλους, να είναι αρεστός, να, να, να, να, να, να... Το μόνο το οποίο εγώ δεν μπορώ να σας φάω σαν δίκιο –να μιλήσουμε και λίγο λαϊκά και ας την πειράζει στο αυτί, δεν πειράζει γιατί γίνεται και λαγνεία του λόγου...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Για όνομα του Θεού...

Λ.Δραζίνου: ...λογολαγνεία. Φτάνετε σε τέτοια όρια όταν θέλατε πληθυντικό. Δηλαδή είναι το αστείο της υπόθεσης...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τελospάντων, τώρα ας μην...

Λ.Δραζίνου: Τελospάντων... Πάντως καλά τα πήγαμε... Δε χύθηκε... Αν εξαιρέσουμε το bloody Mary...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Προς Θεού...

Λ.Δραζίνου: Εγώ τι να πω... Θα σας ευχαριστήσω που ήρθατε, τι άλλο να πω. Εγώ ρώτησα αυτό, που ήθελα να ρωτήσω...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Θα σας ευχαριστήσω κι εγώ.

Λ.Δραζίνου: ...ένα χρόνο μετά, κατάλαβα κάποια πράγματα...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι να σας πω...

Λ.Δραζίνου: Τι να πω... Τόσος κόπος να φύγει ο Θανάσης Θεολόγης, να φύγει ο Σίσκος... Και;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μα, θα δείξει...

Στο τέλος, η παρουσιάστρια ζητά από την καλεσμένη της να ανοίξει ένα δώρο, που της προσφέρει η εκπομπή. Η κ. Πολυχρονοπούλου το ανοίγει, βγάζει από τη σακούλα ένα Όσκαρ και γελάει. Ακολουθεί ο παρακάτω διάλογος:

Λ.Δραζίνου: Αυτό είναι ένα Όσκαρ. Απόψε θα πάρετε ένα Όσκαρ από εμένα...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Λ.Δραζίνου: Ναι, αλλά τι Όσκαρ... Α γυναικείου ρόλου...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Ναι... Για...

Λ.Δραζίνου: ...για τον συμβιβασμό.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Έτσι θεωρείτε.

Λ.Δραζίνου: Ναι.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Εντάξει, δεκτό.

Λ.Δραζίνου: Και την υποκρισία. Εγώ δε θα δεχτώ δώρο από εσάς...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Την υποκρισία;

Λ.Δραζίνου: Δεν θα δεχτώ δώρο από εσάς...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα.

Λ.Δραζίνου: Ευχαριστώ πολύ αλλά... -γιατί μου έφερε ένα δώρο- δε θα το δεχτώ. Λυπάμαι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Εντάξει.

Λ.Δραζίνου: Δεν έχει νόημα.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κ. Δραζίνου, ο καθένας όπως εκλαμβάνεται τα πράγματα...

Λ.Δραζίνου: Δεν έχει νόημα κανένα. Εγώ θα σας ευχαριστήσω για το ωραίο ταξίδι, που μου δώσατε, όχι μόνο αυτή την ώρα αλλά όλα αυτά τα χρόνια γιατί κατάλαβα πια οι προορισμοί τι σημαίνουν... Το κατάλαβα... Θα σας ευχηθώ καλή τύχη σε εσάς, στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ, σε όλους... Είθε να πάτε όπου θέλετε όλοι...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Σας ευχαριστώ και εγώ που με καλέσατε.

Λ.Δραζίνου: Αλλά το όνειρο τελείωσε... και θα διαβάσω από τη βιογραφία του Ναπολέοντα, του Έμιλ Λούντβιχ ένα πολύ μικρό κομματάκι: «Δε γνωρίζω καμιά αριστοκρατία έξω από τα κατακάθια, που άφησα να φύγουν και κανένα κατακάθι έξω από την αριστοκρατία που δημιούργησα».

Κ.Πολυχρονοπούλου: Μάλιστα.

Λ.Δραζίνου: Από εκεί και πέρα στο καλό, αέρα στα πανιά σας... Εγώ τι να πω... Ζητώ συγγνώμη γιατί είχα ένα όνειρο;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι να σας πω...

Λ.Δραζίνου: ...που έσκασε σαν φούσκα;

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι να σας πω... Αν έτσι πιστεύετε, έτσι και είναι.

Λ.Δραζίνου: Όχι, αν έτσι πιστεύω έτσι είναι. Μη μου το πάτε θεατρικά.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Όχι. Πώς να σας πω...

Λ.Δραζίνου: Το ότι σας είναι τόσο αδιάφορο, αποδεικνύει...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Αδιάφορο;

Λ.Δραζίνου: ...και το στόχο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν μου είναι αδιάφορο.

Λ.Δραζίνου: Αποδεικνύει και το στόχο.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν μου είναι αδιάφορο κ. Δραζίνου.

Λ.Δραζίνου: Το στόχο, που ήταν ένας και συγκεκριμένος.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Δεν μου είναι αδιάφορο κ. Δραζίνου.

Λ.Δραζίνου: Θα μου πείτε: είσαι δεκαέξι χρονών; Είμαι δεκαέξι χρονών. Τι να κάνουμε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Κ. Δραζίνου, αν θέλει να δει κανείς κάποια πράγματα, αν θέλει κανείς κάποια πράγματα να τα δει, μπορεί. Αν δε θέλει, δεν μπορεί.

Λ.Δραζίνου: Δηλαδή ήμουν λάθος τότε...

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τότε ήσασταν λάθος;

Λ.Δραζίνου: Τότε ήμουν λάθος για πολλούς για να έρθει.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι να σας πω.

Λ.Δραζίνου: Και τώρα που ήρθε, πάλι λάθος. Αλλά δεν πειράζει.

Κ.Πολυχρονοπούλου: Τι να σας πω κ. Δραζίνου, αυτό είναι μια δική σας εκτίμηση. Να είστε καλά.

Πρόκειται περί εκπομπής κατά την οποία έγινε συζήτηση της τηλεπαρουσιάστριας με την νεοδιορισθείσα καλλιτεχνική διευθύντρια του ΔΗΠΕΘΕ Κέρκυρας. Καθ' όλη τη διάρκεια της συνεντεύξεως η τηλεπαρουσιάστρια ήταν επιθετική, πολλάκις ειρωνική, διέκοπτε ακαίρως την συνομιλήτριά της και γενικά η τηλεπαρουσιάστρια δεν συμπεριφέρθηκε προς την συνομιλήτριά της κατά τρόπο δίκαιο, ορθό και αξιοπρεπή. ΄Αξίες επισημάνσεως είναι οι φράσεις: «τέλος πάντων, τέλος πάντων αυτό είναι πολύ μεγάλη ιστορία που συμβαίνει ... στον Αχλαδόκαμπο ..τέλος πάντων», «ο τρόπος που εμφανίζεστε είναι τέτοιος που δηλώνει παρθενογένεση», «δεν είστε προϊόν παρθενογένεσης, αλλά μιας πολύ δύσκολης σύλληψης», «ποιο είναι το διαφορετικό που μας φέρατε, αν μας το φέρατε..», «μην μου πείτε ότι τα ξεχάσατε, κόντρες, ιστορίες, προκειμένου να έρθει η Κατερίνα Πολυχρονοπούλου στη Κέρκυρα», «με συγχωρείτε τώρα, γιατί τα θέλει κι ο ποπός σας», « μην μου κάνετε μου, μου, μου». Πρέπει να σημειωθεί ότι κατά την διάρκεια της εκπομπής η τηλεπαρουσιάστρια προς εμπαιγμό της καλεσμένης, της παρέδωσε ως δώρο μία απομίμηση βραβείου Όσκαρ, με τις ειρωνικές φράσεις :«απόψε θα πάρετε ένα Όσκαρ από μένα ... αλλά τι Όσκαρ ... Α΄ γυναικείου ρόλου ... για τον συμβιβασμό ... και την υποκρισία ... εγώ δεν θα δεχθώ δώρο από εσάς ... ευχαριστώ πολύ αλλά δεν θα το δεχθώ, λυπάμαι». Για την εν λόγω εκτροπή, ενδείκνυται όπως επιβληθεί στον τηλεοπτικό σταθμό η διοικητική κύρωση του προστίμου.

Λαμβανομένης υπόψη της βαρύτητας των παραβάσεων και του εξ 750.387,65 ευρώ ύψους της επένδυσης που έχει πραγματοποιηθεί από τον εν λόγω σταθμό και του γεγονότος ότι έχει επιβληθεί με την απόφαση 36/17.1.2006 διοικητική κύρωση, το ως

άνω πρόστιμο καθορίζεται στο ποσό των 15.000 ευρώ. Μειωθήφισαν ο Πρόεδρος Ιωάννης Λασκαρίδης και εκ των μελών η Εύη Δεμίρη κατά τους οποίους το πρόστιμο θα έπρεπε να ανέλθει στο ποσόν των 20.000 ευρώ.

*Για τους λόγους αυτούς
Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης*

Επιβάλλει στην εταιρεία **ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ - ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ – ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ Α.Ε.** ιδιοκτήτρια του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού **CORFU CHANNEL** Νομού Κέρκυρας τη διοικητική κύρωση του προστίμου των 15.000 ευρώ.

Κατά το άρθρο 4 παράγραφος 3 του Ν. 2328/1995, όπως έχει μετά την δια του άρθρου 23 παρ. 5 εδαφ. β του Ν. 3166/2003 αντικατάστασή της, η παρούσα απόφαση κατά την προαναφερόμενη κύρωση, είναι εκτελεστή κατά:

1. Της εταιρείας «ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ - ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ – ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ Α.Ε.» που εδρεύει στην Κέρκυρα, στην οδό Βρυώνη, με ΑΦΜ 094294568, Δ.Ο.Υ. Β΄ Κέρκυρας.
2. Του Ιωάννη Ρεβύθη του Αντωνίου, κατοίκου Κέρκυρας, στην περιοχή Αγίου Ιωάννη με ΑΦΜ 025991575, Δ.Ο.Υ. Α΄ Κέρκυρας, ως νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε κατά την 20^η Μαΐου 2008.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ